

Jaargang 21.

Nummer 2.

2023.

"Vier Heerlijkheden"

Historische Werkgroep Stichting De Vier Heerlijkheden te Brakel.

Omslag: "Huis Brakel".
Tekening: Jaap Verweij.

	Blz.
Van de Werkgroep	1
Een ooggetuigenverslag	2
Reynier van Aeswijn	5
Oranjefeest loopt uit op 'Schoolstrijd'	10

Redactie:

Jan van Loopik.
Ap de With.

Titel: "Vier Heerlijkheden"
ISSN: 2542-5781
Oplage: 160 stuks.

Historische Werkgroep
Stichting
De Vier Heerlijkheden
Brakel.

Dwarssteeg 4, 5306 BC Brakel.

Ap de With

Van de werkgroep

Het afgelopen half jaar hebben enkele werkgroepleden van de Stichting gewerkt aan het samenstellen van een plaatjesboek voor de Plus in Brakel. Er zijn 1500 exemplaren gedrukt. Het boek beslaat zeventig pagina's met diverse uitgewerkte onderwerpen, zoals bestuur, verenigingen, land en tuinbouw en nieuwbouwwijken. Klanten kunnen bij de supermarkt in Brakel twee maanden lang (oktober en november) sparen om het boek met 168 afbeeldingen uit de vier dorpen Brakel, Aalst, Poederoijen en Zuilichem vol te krijgen. Met behulp van ruilacties zal dat voor velen uit de vier dorpen waarschijnlijk wel gaan lukken. De afbeeldingen zijn grotendeels afkomstig uit het archief van de Vier Heerlijkheden maar ook uit particuliere verzamelingen. Op een zonovergoten ponymarkt op zaterdag 30 september is het eerste exemplaar door supermarkteigenaar Hubert Duijzer aangeboden aan burgemeester van Maaren van de gemeente Zaltbommel.

In dit blad weer enkele artikelen. Waaronder een ooggetuigenverslag van de zoon van meester Muilwijk die hoofd van de lagerschool in Brakel was van 1944 tot 1953.

We komen ook iets te weten over Reynier van Aeswijn en over de 'schoolstrijd' in Zuilichem.

Een ooggetuigenverslag

Als 8 jarige jongen, geboren in Dordrecht, ben ik in april 1944 in Brakel komen wonen. Mijn vader was hoofdonderwijzer van de enige en openbare school. We woonden op 'het Terp' in de toenmalige dienstwoning die bij de functie van mijn vader hoorde, nu Burgemeester Posweg nummer 16.

Toen we naar Brakel zouden verhuizen en dit aan mij werd verteld, was mijn eerste vraag: zijn daar ook sirenes? Nee was het antwoord en ik was blij uit Dordrecht weg te gaan naar een oord waar de oorlog aan leek voorbij te gaan. Het enige object wat toen aan de oorlog herinnerde was het wrak van een neergestort vliegtuig in het zgn. Kilbos. Die rust verdween na 'Operatie Market Garden'. Het front kwam aan de Maas te liggen, Brakel werd overspoeld met Duitse, veelal gewonde militairen. De lagere school werd gesloten en als hospitaal in gebruik genomen. Meerdere woningen werden gedeeltelijk gevorderd voor officiële diensten zoals een postkantoor, een apotheek e.d. Blijkbaar lag Brakel onder een route van afgeschoten V1's die dan ook de rust overdag/'s nachts verstoorde.

Toen werd het 13 oktober. Ongeveer rond de middag werd het dorp afgegrensd bij het zogenaamde. 'Boveneind' en 'Benedeneind' en werd echt iedereen naar de Paardemarkt gedreven. Ook de bedlegerigen, alle inwoners zo'n ca. 1800 mannen, vrouwen en kinderen.

Vrouwen en kinderen aan de rand van de Paardemarkt voor de kerk, de mannen onder de zogenaamde Wilhelminaboom, minus 10, die werden gedwongen midden op het plein te gaan staan hun ogen gericht op een SS'er achter een mitrailleur. Met, een waarschuwing van 10 minuten bedenktijd. In alle verwarring wist de gezochte heer van Dam-van Brakel ongemerkt te vluchten. Zijn vrouw werd meegenomen naar het gemeentehuis en daar ondervraagd. Het verhaal ging, dat ze zo goed Duits prak dat de dienstdoende SS officier weigerde te geloven dat ze geen Duitse was. Wellicht heeft zij er in eerste instantie voor gezorgd, dat er na de beruchte tien minuten niet is geschoten.

Inmiddels was het ca. 15.00 uur en verschenen er opeens Engelse vliegtuigen boven de Paardemarkt die een paar minuten bleven rondcirkelen. Wij, vrouwen en kinderen werden onder de bomen gejaagd, de tien mannen ook.

Een enorme paniek maar, voor zover ik dat als kind heb gemerkt, niet bij de Duitsers. Sterker, mijn moeder had het lef te vragen of we naar huis mochten want ik was zo bang, het antwoord was: Wat? in Duitsland vechten deze jongens mee !

Toen de vliegtuigen weer verdwenen, moest iedereen weer naar z'n oude plek. Daar stonden we, angstig omdat we geen idee hadden wat er zou gaan gebeuren, toen er opeens, zo rond 16.00 uur een enorme knal over het plein echode, alsof de kerk instortte. Naar later bleek, was er een V1 bij Zuilichem neergestort in de verbindingdijk Zuilichem/Aalst. Weer een enorme paniek. Uiteindelijk, om ca. 19.30 uur mochten we naar huis. Troffen daar de bij ons ingekwartierde Duitse apotheker die om ons ook angsten had doorstaan. Hij had aan het Oostfront vergelijkbare, niet goed afgelopen, gebeurtenissen meegemaakt.

Als gijzelaars zijn o.a. de heer Pos en de gemeentesecretaris meegenomen. Naar mij is verteld, heeft burgemeester Pos daar een heldendaad verricht door een SS officier er op te wijzen dat hij het oorspronkelijke plan van dood en verderf als officier zou kunnen verantwoorden maar als mens nooit. Met veel wellicht clandestiene benzine is de hele zaak afgekocht. Benzine was in Brakel volop aanwezig ten behoeve van landbouwmachines. 's Zondags kwamen de gegijzelden in Brakel terug.

De burgemeester wilde de bevolking in de kerk, waar alleen een namiddagdienst werd gehouden, toespreken. Maar de hele kerk (of alleen de mannen, dat weet ik niet meer) was gevlucht toen mevr. Pos fluisterend werd meegedeeld dat haar man was vrij gelaten. Na een dringende oproep aan de gevluchten, die naar het zogenaamde 'veld' waren gerend, om terug te komen, kon hij meedelen dat deze nachtmerrie voorbij was.

De oorlog zorgde voor nog meer ellende voor Brakel. Zo brandde (ergens in november of december) de boerderij naast onze woning tot de grond toe af. Waar nu op Burgemeester Posweg 14 een zgn. "wederopbouw boerderij" staat, stond eeuwenlang een schitterende Saksische boerderij annex herberg met een grote gelagkamer en dito schouw. Deze boerderij viel ook onder monumentenzorg. Helaas, een Duitse militair maakte zijn geweer in de aangrenzende stal schoon en, schoot ter controle een lichtkogel of iets dergelijks, af recht naar boven waar het opgestapelde hooi onmiddellijk in brand vloog.

Tot overmaat van ramp kwamen hiermee ook de restanten van in het hooi verstopte fietsen zichtbaar. Gelukkig had dit geen vervelende gevolgen voor de eigenaren.

Historisch waren de woorden van een van de eigenaren 'kerl, kerl, wat is het hier warm' die overigens geen poot tot redding van zijn meubilair uitstak.

In april 1945 volgde de laatste oorlogsdaad door het opblazen van de kerktoren, die in brand vloog, een schitterende korenmolen -van de molenaar van Tuyl - en de steenfabriek ter hoogte van de “keie paal”.

De naamloze straat voor ons huis was tot de oorlog een onverharde grintweg en werd snel na de oorlog geasfalteerd. Ons huis verloor een deel van de voortuin en een fraai gietijzeren hek. De straat werd voorzien van de naam Burgemeester Posweg. Voor die tijd was Brakel opgedeeld in de zones. Wanneer ik goed ben geïnformeerd de zones A, B en C. Ons adres, nu dus Burgemeester Posweg 16, was voor die tijd A 115.

Vooraf vrijdag 13 oktober 1944 is voor mij, nu als 86 jarige, een dag waar ik jaarlijks bij stil sta en haarscherp de beelden van toen op mijn netvlies zie en de doorstane angsten a.h.w. herbeleef. Ook ben ik steeds weer enigszins teleurgesteld dat er aan deze gebeurtenis zo weinig aandacht werd/wordt gegeven. Het had inderdaad een tweede Putten kunnen worden. Wederom, voor zo ver mij bekend, was het plan om de mannelijke bevolking af te voeren naar de concentratiekampen, vrouwen en kinderen naar een Baltische staat te deporteren en het dorp plat te branden. Of dit de waarheid is weet ik niet. U wel ?

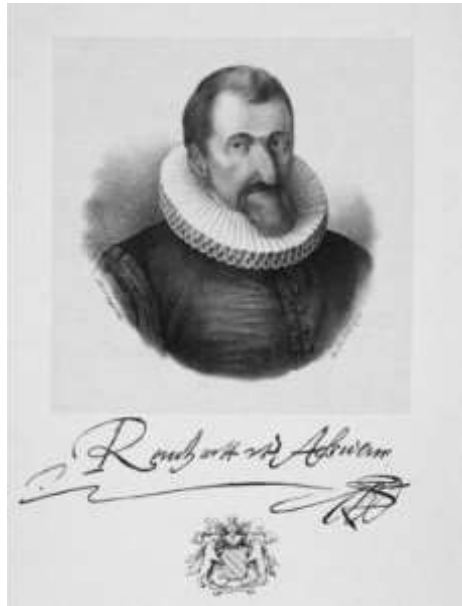
De familie Muilwijk verhuisde in 1953. Vader Muilwijk werd daar hoofd van een nieuwe school en heeft daar nog tot zijn vijftenzestigste verjaardag les gegeven.

Links A115, nu is dit Burg. Posweg 16,

Reynier van Aeswijn

Met dit verhaal over een heer van Brakel willen we laten zien dat het bezit van een heer uit die tijd zich niet alleen maar beperkte tot één bepaald gebied. Door vererving en huwelijk hadden ze meer in de melk te brokkelen dan je zou denken. Reynier van Aeswijn (1544 – 1620) was van 1582 tot 1609 heer van Brakel maar had ook diverse andere bezittingen in andere delen van het land en als lid van het ridderschap van Utrecht was hij medeondertekenaar van de unie van Utrecht in 1579, een acte die als de grondslag van de huidige Nederlandse staat wordt gezien. In een blad van de historische vereniging van Oud-Beijerland kwamen we onderstaand artikel tegen en met toestemming van de schrijver willen we graag een deel van dit verhaal in ons blad publiceren.

Brakel en Sterkenburg

Uit een erfenis van zijn moeder Josina van Broeckhuysen was Reynier in bezit gekomen van het kasteel Brakel en kon hij zich Heer van Brakel noemen. Hij trouwde in 1564 met Mechteld van Isendoorn. Door dit huwelijk kwam hij in bezit van het kasteel Sterkenburg. Dit kasteel is nog steeds te zien. Het ligt in Langbroek, iets ten zuiden van Driebergen. Reynier had tijdens het begin van de tachtigjarige oorlog een vooraanstaande positie in de provincie Utrecht. Hij ondertekende mede de Unie van Utrecht (1579) en voerde het bevel over een legereenheid die door de Staten van Utrecht was ingezet tegen de Spanjaarden. Ook liet hij in verband met de veiligheid van de streek toe dat op kasteel Sterkenburg een garnizoen Staatse troepen werd gelegerd.

Kasteel Sterkenburg

Van het paar zijn zes kinderen bekend. Hij bekleedde in Utrecht verschillende openbare functies. Hij was lid van de Ridderschap en vanaf 1580 burgemeester van Utrecht.

Oud-Beijerland

In 1581 kreeg Reynier van Aeswijn, die toen heer van Brakel was, in de polder van Nieuw-Beijerland twee kavels toegewezen. Zijn broer

Wapen van de familie.

Everhard, kreeg samen met de landbouwer Lenert Ghijsen één kavel. Arnout van Aeswijn heer van Ruwiel. (Ruwiel is een bezitting in de provincie Utrecht) twee kavels, samen met Hendrik van Bienen uit Harderwijk. Eustachius van Aeswijn, heer van Gramsbergen en Josina van Brouckhuysen douairière Reynier van Aeswijn de oude, twee kavels. In totaal een oppervlakte van 177 morgen.

In 1583 werd hij beschuldigd van fraude, maar later werd hij in ere hersteld en werd lid van de Raad van State en de Kamer van Financiën. genomen en in 1588 uit de stad Utrecht verbannen. In moeilijke tijden zocht hij een veilig heenkomen naar Oud-Beijerland.

Uit een acte van 1589 blijkt dat hij toen in Oud-Beijerland woonde. Hij bezat in de polder Nieuw-Beijerland 72 morgen land, waar een boerderij op stond, die later de naam Brakelstee kreeg. Bij deze boerderij had hij een kasteeltje laten bouwen dat op de kaart van Putten van 1593 van de landmeter Floris Jacobsz is getekend, met het bijschrift 'de heer van Brackels huys'. Het stond ook bekend als het 'Hoge Huys'. In 1691 is het voor afbraak verkocht. De rivier is het Spui en daarboven het land van Putten.

Kasteelboerderij de Schillemanshoeve

In 1599 kocht Reynier in de Oud-Beijerlandse polder een stuk land waar toen al een boerderij op stond. In 1617 liet hij er een herenhuis bij bouwen. Dit huis werd de Schillemanshoeve genoemd. Deze kasteelboerderij werd jaren geleden overgebracht naar het Openlucht Museum te Arnhem.

De Schillemanshoeve

Tenslotte kocht hij in 1620 in het dorp in de Oost-Voorstraat tegenover het in 1622 voltooide Raadhuis, een groot herenhuis met een toren, een grote tuin met vijver en speelhuis en een boomgaard. De gebouwen zijn gesloopt, maar er is nog een plattegrond voorhanden, waaruit de situatie blijkt. Hij heeft dit huis waarschijnlijk niet meer kunnen bewonen, daar hij in het jaar van aankoop is overleden. Zijn zoon Anthonie verkocht het in 1624 aan Gillis Pandelaert, rentmeester van de Beijerlandse Domeinen.

Naast Reynier heeft zijn broer Arnout ook in Oud-Beijerland gewoond. Hij woonde op het slot Ruwiel (Prov. Utrecht) maar in 1587 week hij uit naar Oud-Beijerland. Hij kocht een huis in de Voorstraat, met schuur en boomgaard.

Uit akten bleek dat hij daar in 1591 woonde, maar zijn verblijf is niet van lange duur geweest. In 1595 en 1596 werd zijn bezit weer verkocht. Erfgenaam van Reynier was zijn oudste zoon Anthonis van Aeswijn. Deze was getrouwd met Geertruid van Oldenboeckum. Het echtpaar woonde op kasteel 'Sterkenburg' bij Driebergen en bezat de heerlijkheid Brakel. Anthonis bezat niet alleen de erfenis van zijn vader, maar ook kocht hij land van zijn oom Everhard van Aeswijn.

De jonge Anthonis

Het echtpaar Van Aeswijn - Van Oldenboeckum had geen kinderen en Anthonie had in zijn testament van 1639 zijn neef Anthonis van Aeswijn, zoon van zijn broer Eustachius, tot zijn universele erfgenaam benoemd. In dit testament bepaalde hij dat de Brakelse, Sterkenburgse en Beijerlandse goederen nooit mochten worden verdeeld of verkocht.

De opbrengsten van de Beijerlandse bezittingen moesten opnieuw worden belegd in dit gebied in gronden of hypothecaire leningen.

Anthonis overleed in 1646 en zijn neef Anthonis de jonge erfde dus de Beijerlandse goederen.

In Nieuw-Beijerland herinnert de naam Brakelsveer nog aan deze familie, een veer, een gemaal en een boerderij aan de Spuidijk.

Anthonis, die jonge trouwde in 1647 met Margaretha Torck van Nederhemert.

Enige maanden na zijn huwelijk werd hij in het bos bij 'Sterkenburg' vermoord. Na zijn dood werd zijn dochter Antoinette geboren, die erfge-name werd van het omvangrijke bezit van haar vader. Zij trouwde met Gijsbert van Mathenesse.

Uiteindelijk werden de bezittingen in 1688 publiek verkocht.

Genealogie Van Aeswijn, Heren van Brakel

Generatie I

Reynier van Aeswijn (1495 - 1555) trouwde met **Josina van Broeckhuysen** (1520 - 1582)
Uit dit *huwelijk* Reynier, Everhard Arnout en Eustaes

Generatie II

Reynier van Aeswijn (1544 - 1620) trouwde in 1564 met **Mechteld van Isendoorn** (1540 - 1616)
Uit dit huwelijk zes kinderen, waaronder **Anthonis en Eustachius (huwde Maria v Oostrum)**

Generatie III

Anthonis van Aeswijn trouwde in 1606 met **Geertruid van Oldenboeckum**

Anthonis van Aeswijn (zoon van Eustachius en Maria) (Heer van Brakel 1615 - 1647)
trouwde met **Magaretha Torck** (1623 - 1674)

Generatie IIII

Antoinette van Aeswijn (1647 - 1669) trouwde met Gijsbert van **Mathenesse** (1645 - 1670)

Gert Koren

Oranjefeest loopt uit op 'Schoolstrijd'

Met deze kop opent het dagblad 'Trouw' een flink artikel in haar krant van 2 september 1964.

Het artikel gaat over de optocht die de zaterdag hiervoor gehouden werd in Zuilichem. Eén keer per twee jaar, eind augustus, organiseerde Oranjevereniging 'Trouw aan Oranje' een tweedaags feest met op zaterdagmorgen steevast een optocht met versierde wagens. Dat ging altijd goed....tot die ene keer.

Zuilichem had twee lagere scholen, een openbare- en een christelijke school. Beide scholen deden mee aan de optocht. De kleine openbare school had steevast de mooiste wagens. Op de wagen van de openbare school prijkte dit keer een kleurig affiche, wat bij dit artikel afgebeeld staat, met als tekst 'Onverdeeld naar de openbare school'. Daar wong de schoen.

Staking

De voorstanders van het christelijk onderwijs namen hier aanstoot aan en wisten het bestuur van de Oranje-vereniging te bewegen de wagen terug te nemen. Dat pikte de openbare school niet. Er werd besloten een laken over de gewraakte affiche te hangen. Ogenschijnlijk was daarmee de vrede getekend.

Ogenschijnlijk, want toen dit besluit naar buiten kwam pikten de voorstanders van het openbaar onderwijs dit niet. Bovendien dreigde een deel van fanfare 'Door Eensgezindheid' in staking te gaan. Deze fanfare liep altijd voorop in de optocht.

Als wijsneus van 12 jaar stond ik er bij en hoorde kreten als: 'Dan bloaze wij nie'!

Het bestuur van de Oranjevereniging gaf toe en zo heeft een deel van Zuilichem toch kennis kunnen nemen van de affiche.

Geruchten

Wilde geruchten deden daarop volgens de krant de ronde in het dorp. Er zouden handtastelijkheden zijn gepleegd en er zou 's avonds in de consumptietent zijn gevochten. Er was echter slechts een kleine schermutseling geweest in de tent waarbij de politie even moest ingrijpen. Gelukkig zijn de kinderen niet de dupe geworden want 's middags deden de leerlingen van beide scholen eensgezind mee met de kinderspelen op het feestterrein. De krantenschrijver sprak ook nog met de beide schoolhoofden. De heer I. Brouwer, hoofd van de christelijke school noemde het Oranjefeest een gemeenschappelijk feest waarbij het ongepast is reclame te maken voor een bepaalde richting.

Twee jaar geleden had zich ook al een dergelijk geval voorgedaan maar toen waren de gemoederen van de bevolking noch niet zo verhit. Het hoofd van de openbare school, de heer M. de Jong, zei met de affiche geen vooropgezette bedoeling te hebben gehad. Het ging er alleen maar om de wagen wat op te sieren. Ook zou nergens in het reglement reclame verboden zijn. Het bestuur van 'Trouw aan Oranje' was volgens De Jong verdeeld geweest bij de beslissing. 'Men wilde de burgemeester halen en toen heb ik de eer aan mijzelf gehouden'. Alleen trok toen de wagen met het laken meer aandacht. Men wilde gewoon weten wat er onder het laken zat".

Wat ik toen nog niet echt wist dat de 'roaring sixties' een feit waren.....
óók in Zuilichem.

North State", met de Dutch Swing College Band o.l.v. Peter Schilperoort via Radio Veronica - za. 11.15, zo. 10.30, di. 18.00, do. 18.00.

ORANJEFEEST LOOPT UIT OP „SCHOOLSTRIJD”

Van onze correspondent)
HET oranje-feest in Zuilichem (aan de Waal in de Bomme-lerwaard) is ernstig verstoord door een heftige schoolstrijd, die (in deze vorm althans) voor onze dagen ongekend is.

In de opocht, die ter gelegenheid van het feest was georganiseerd, zou een wagen meerrijden met een affiche van de vereniging Volksonderwijs „Overdeeld naar de openbare school”. De voorstanders van het bijzonder onderwijs namen hier aanstoot aan en wisten het bestuur van de Oranjevereniging te bewegen de wagen terug te nemen.

De mannen van Volksonderwijs wilden dit echter onder geen beding, maar later gaf men toe — om niet de kinderen van de openbare school de dupe te doen worden van dit incident. Besloten werd een lakken over de gewraakte affiche te hangen. Ongeschikt was daarmee de vrede gered.

Ogenschtijnlijk, want toen dit besluit buiten het commissoriaal overleg kwam, namen de voorstanders van openbaar onderwijs daar geen genoegen mee. Het bestuur van de Oranjevereniging was de wanhoop nabij en dat te meer toen op een ge-

Door affiche voor openbaar onderwijs

geven ogenblik een deel van de muziekvereniging dreigde in slaking te gaan. Het bestuur van de Oranjevereniging gaf tenslotte toe: het lakken verdween en zo heeft een deel van Zuilichem kennis kunnen nemen van de reclame van Volksonderwijs.

Wilde geruchten deden daarop de ronde in het dorp. Er zouden handtastelijkheden zijn gepleegd toen woorden niet meer voldoende indruk maakten en er zou des avonds in de consumententent zijn gevochten, waarbij de heet tent „plat” zou zijn gevallen. De geruchten wijzen op de gespannen sfeer, die is ontstaan, want er was slechts een kleine schermutseling in de tent geweest, waarbij de politie even moest ingrijpen.

Gelukkig zijn de kinderen verder niet de dupe geworden, want des middags deden de mensen van volksonderwijs en het bijzonder onderwijs consensueel mee met de kinderspelen.

Zuilichem kent twee scholen, waarvan de openbare school vroeger het grootst was. Sedert het einde van de oorlog is dat anders geworden.

De heer Brouwer, het hoofd van de chr. school noemde het oranje-feest een gemeenschappelijk feest, maar het ongepast is reclame in maart voor een bepaalde richting. Twee jaar geleden had zich ook een dergelijke gewelddadige voorstelling voorgedaan, maar toen is het niet tot incidenten gekomen. Het had de heer Brouwer toen ook strafvaardigd, maar de gemeenteraad van de bevolking waren toen niet zo behut.

Het hoofd van de openbare school, de heer M. de Jong, zei ons niet de affiche van Volksonderwijs en niet de andere opschriften (o.a. „even lakken, maar bruggen”) geen vooropzet te hebben bedoeling te hebben gehad, het te sieren. Overigens gaf de heer de Jong wel toe, dat er reclame voor de openbare school was gemaakt, maar zei hij „nergens in het regionaal van de Oranjevereniging wordt reclame verboden.”

Van hem hoorden wij ook, dat het bestuur van de Oranjevereniging een deeld was geweest toen het op een beslissing aankwam. „Men wilde de burgemeester Laken en toen heb ik de eer aan mijzelf geboden. Alleen trok toen de wagen met het lakken meer aandacht. Men wilde ik gewond wafan, wat er onder het lakken zat”.

Dagblad 'Trouw'.

Tot slot

Tot slot nog iets van mijzelf. Ik kijk terug op een prettige jeugd in Zuilichem. Er was weinig sprake van onderscheid. Wij speelden met elkaar en op de jeugdclub onder leiding van onder andere meester De Jong was het hartstikke gezellig!

Deze uitgave is mede mogelijk gemaakt door:

BOON'S DAGMARKT

E. P. van Ooijenstraat 5 - 5308 KD Aalst - Tel. 0418-648008

HAIR FASHION LENY

Dr. van Aalststraat 3 - 5308 KJ Aalst - Tel. 0418-672119

PLUS SUPERMARKT DUIJZER

Molenkampsweg 3 - 5306 VN Brakel - Tel. 0148-671287

BERT DE VRIES. Garagebedrijf en tankstation

Zalmstraat 2 - 5306 GJ Brakel - Tel. 0418-671390

www.autobedrijfbertdevries.nl

HOVENIERSBEDRIJF DE PLATAAN

Kooiweg 6 - 5306 VT Brakel - Tel. 0418-673646

www.de-plataan.nl

DIJKHOF TWEEWIELERS

Kruispad 2 - 5306 AN Brakel - Tel. 0418-672623

www.dijkhoftweewielers.nl

Colors@Home LINDHOUT

Burg. Posweg 19 - 5306 GA Brakel - Tel. 0418-671349

www.lindhoutwonen.nl

T.H.O. BAKKER V.O.F.

Egter van Wissekerkeweg 5 - 5307 VA Poederroijen

Tel. 0418-671647

VAN GENDEREN

Attent - Bakkerij

Burg. Hobolaan 6a - 5305 CR Zuilichem - Tel. 0418-671360

KAASJAGER & VAN WIJK BV

Waaldijk 65 - 5306 CC Zuilichem - 0418-651247

TONGERLOO metaaltechniek

Groenesteeg 2A - 5306 AG Brakel - Tel. 0418-672169

www.tongerloometaal.nl

www.vierheerlijkheden.nl